

Свята Истина

Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не идва при Отец, освен чрез Мене.

**ДОБРОТО ДА НИ ИДВА ОТ ВЪТРЕ
РАЗБИРАНЕ НА БИБЛИЯТА
УВЕРЕНОСТ В СПАСЕНИЕТО**

Свята Истина

Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не идва при Отца, освен чрез Мене

СПИСАНИЕ "СВЯТА ИСТИНА" ПОЛЗВА ЧАСТ ОТ СТАТИИТЕ И ФОТОГРАФСКИЯ МАТЕРИАЛ НА "NACHFOLGE" С РАЗРЕШЕНИЕ НА ФОНДАЦИЯ СВ. БОЖИЯ ЦЪРКВА - ГЕРМАНИЯ.

СПИСАНИЕ "СВЯТА ИСТИНА" ПРИТЕЖАВА СВОБОДАТА ДА РАТУВА НА ХРИСТИЯНСКАТА ИДЕЯ БЕЗ ОГЛЕД НА ОПРЕДЕЛЕНА ДЕНОМИНАЦИЯ.

СПИСАНИЕ "СВЯТА ИСТИНА" ПУБЛИКУВА САМО ПРЕВОДНИ МАТЕРИАЛИ.

www.wkg.gci.org

Stiftung WKG

Postfach 1129, 53001 Bonn

Съдържание

Октомври/Ноември/ Декември 2016, ISSN1312-0409

Списанието се разпространява бесплатно

Евангелието е тайна, която трябва да се разкрива и предава	4
Осем стъпки на привличане	5
Покаянието	6
Мир с Бога	10
Разбиране на Библията	11
Доброто да ни идва отвътре	12
Ако Синът Ви освободи	17
Увереност в спасението	20

Псалом 66

Възкликнете към Бога,
всички земи,

Възлейте славата на Неговото име, като Го хвалите, хвалете Го славно. Речете Богу: Колко са страшни делата Ти!

Поради величието на Твоята сила

Даже враговете Ти ще се преструват пред Тебе за покорни. Цялата земя ще Ти се кланя и ще Те славослови, ще славословят името Ти.

Дойдете та вижте делата на Бога, Който страшно действува към човешките чада.

Превърна морето в суши;
Пеши преминаха през реката;

Там се развеселиха в Него.
Със силата Си господарува до века: Очите Му наблюдават народите; бунтовниците нека не превъзнесат себе си.

Вие племена благославяйте нашия Бог, И направете да се чуе гласът на хвалата Му,
Който поддържа в живот
ушата ни. И не оставя да се клатят нозете ни.

Зашпото Ти, Боже, си ни опитал,
Изпитал си ни както се изпитва сребро. Въвел си ни в трежката,
Турил си тежък товар на гърба
ни. Направил си да яздят човеци
върху главите ни;

Преминахме през огън и вода;

Но Ти ни изведе на богато място. Ще вляза в дома Ти
с всеизгаряния,

Ще изпълня пред Тебе обреците,
Които произнесоха устните ми
И говориха устната ми в
бедствието ми.

Всеизгаряния от тълсти овни ще
ти принеса с темян,
Ще принеса волове и кози.
Дойдете, слушайте, всички,
които се боите от Бога.

Честита УСОБА ГОДИНА

Отиват си година след година. И както водите на топящи се ледници отнасят по пътя си дребни камъчета, така и времето дарено ни от Господа отнася поколение след поколение. Ние не знаем колко благодатни дни е предвидил Бог за нашето поколение. Но знаем, че ни предстоят дни на чудна Божия намеса. Евангелието ще достигне до последния жител на земята. Божие-то Слово ще освети нашата планета, както това е обещано в Откровение 18:1 "След това видях друг ангел, който слизаше отнебето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава.

"Така казва Господ на Силите:

**В това място, което е пусто,
Без човек и без животно,
И във всичките му градове,
Пак ще има жилища на овчари,
Които ще успокояват стадата си.**

**В планинските градове и в полските градове,
В южните градове и във Вениаминовата земя,
В околностите на Ерусалим и в Юдовите градове,
Пак ще минават стадата
Под ръката на ония, които ги броят, казва Господ.
Ето, идат дни, казва Господ,
Когато ще изпълня онova добро слово, което говорих
За Израилевия дом и за Юдовия дом."** (Еремия 33:12-14)

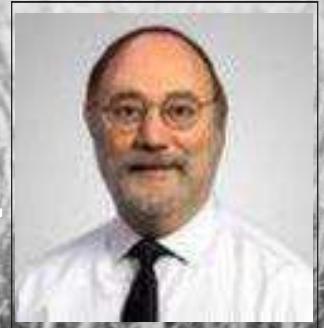
Приготвяйки се да влезем във времето, което сме нарекли 2017 година ще бъде чудесно да превърнем тези думи в свое момо: Това е времето, в което Господ ще изпълни онova добро слово, за което ни е говорил.

Истина е, че ще имаме невероятна привилегия да сме свидетели на изпълнението на Неговото обещание.

Нека вървим без страх от бъдещето, защото то е в Божиите ръце.

ЧЕСТИТА НОВАТА 2017 година!

Евангелието е тайна, която трябва да се разкрива и предава нататък

Д-р Йозеф Ткач

Аз имам своя тайна - навярно и Вие си имате своя. Истината трябва да бъде оповестявана, само така тайната вече не е такава

„А на Този, Който може да ви утвърди според мое то благовестие и проповедта за Иисуса Христа, според откриването на тайната, която е била замълчана от вечни времена.“ (Римл. 16:25)

Бог имаше таен план за спасението на народите, а именно спасение чрез Иисус Христос.

Старозаветната тайна.

„Тогава Господ каза на Аврама: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена.“ (Битие 12:1-3) „И египтяните ще познаят, че Аз съм Господ, когато дигна ръката Си против Египет, и изведа израилтяните изред тях.“ (Изход 7:5)

Този план на Бога премина през Египет.

„Ако не беше, че нарочно затова те издигнах, да покажа в теб силата Си и да се прочуе Името Ми по целия свят.“ (Изход 9:16)

„Още с тях излезе и голямо разноплеменно множество, както и твърде много добитък - овци и говеда.“ (Изход 12:38)

Когато Израел беше на планината Синай Бог им каза, че ще бъдат „царство от свещеници“

„И вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ. Тия са думите, които трябва да кажеш на израилтяните.“ (Изход 19:6)

Когато Иисус Навиев каза, че всички народи ще видят Божията десница и че народи ще проумеят, че Израел има Бог.

Много псалми говорят за плана на Бога:

„Целувайте Избраника, за да се не разгневи, та погинете в пътя; защото скоро ще пламне Неговият гняв. Блажени са всички, които се надяват на Него.“ (Псалом 2:12)

„Изнемощях и премного съм смазан, охкам поради беспокойствието на сърцето си.“ (Псалом 38:8)

Бог Отец изпрати ЕДИНСТВЕНИЯ СИ СИН, за да спаси

човечеството

„Пейте Господу нова песен, пейте Господу, всички земи. Пейте Господу, благославяйте името Му, благовествайте из ден в ден извършеното от Него избавление.“ (Псалом 96:1-2)

„Господ изяви победата Си, откри правдата Си пред народите. Спомни милостта Си и верността Си към Израилевия дом; всичките земни краища видяха спасението извършено от нашия Бог. Възклиникете Господу, всички земи, запейте и радвайте се, да! пейте хваления.“ (Псалом 98:2-4)

Всеки е призван

„Който иска да се спасят всичките човеци и да достигнат до познание на истината.“ (1. Тим. 2:4)

Бих желал да Ви насырча да предавате Евангелието по-нататък, да се молите за ония, които проповядват Евангелието. „Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учене да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършката на века.“ (Матей 28:19-20)

Тайната на Евангелието е твърде добра, за да я запазим само за себе си.

ПРЕДАЙ НАТАТЬК!

8 ОСЕМ СТЪПКИ НА ПРИВЛИЧАНЕ

В наше време копнеещият да достигне Бога трябва да преживее осем стъпки.

Първата стъпка - предприема Бог. Той ни привлича към Себе Си.

Сам Христос заяви, че когато бъде издигнат на Голгота ще привлече всички към Себе Си: „И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлеча всички при Себе Си.“ (Йоан 12:32)

Втората стъпка е човешкият отговор на Божественото привличане. Човешкият отклик на Божието привличане се състои в това - да повярва Иисуса.

„Госнода, що трябва да сторя, за да се спася? А те казаха: Повярвай в Госнода, Иисус Христос, и ще се спасиш, ти и домът ти.“ (ДА 16:30-31)

Трета стъпка - този процес е представен образно от пророк Исаи: „В годината, когато умря цар Озия видях Госнода седнал на висок и издигнат престол, и полите Му изпълниха храма. Над Него стояха серафимите, от които всеки имаше по шест крила; с две покриваши лицето си, с две покриваши нозете си, и с две летеше. И викахаха един към друг, казвайки: -Свет, свет, свет Госнод на Силите! Славата Му пълни цялата земя. И основите на праговете се поклатиха от гласа на ония, който викаше, и домът се напълни с дим.“ (Исаи 6:1-4)

След като се почувствува привлечен от Божията сила и откликва на нея, Бог му разкри контра-

ста между Своята святост и човешката греховност.

Четвърта стъпка следва непосредствено, когато видим контраст между святия Бог и нашето греховно „АЗ“, Бог ни дава покаяние: „Като чуха това, те престанаха да възразяват, и славеха Бога, казвайки: И на езичниците Бог даде покаяние за животом.“ (ДА 11:18)

Само Бог дава покаяние. То не е нещо, което човешкото сърце може да произведе и означава да се отвърнем от греховете си.

Пета стъпка е отговорът от страна на човека на покаянието, което Бог дава. Когато Бог ни дари покаяние, ние изповядваме греховете си пред Него. „Който крие престъпленията си няма да успее, а който ги изповядва и оставя ще намери милост.“ (Пр. 28:13)

И следващата стъпка - **Шеста стъпка**

„Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.“ (1. Йоан 1:9)

Ушивителен Бог - Той ни проща и очиства от нашата неправедност.

Седма стъпка

След като е взел участие в тази велика Божия благодат, естественият отговор в сърцето на покаянието и простен човек - да бъде послушен на Бога. Такова беше преживяването на Свят по пътя за Дамаск. След като Бог го привлече към Себе Си му разкри контраст между греховното човешко сърце и Святия Бог. Свят призна, че Той беше прав: „Но стани, влез в града, и ще ти кажа какво трябва да правиш.“ (ДА 9:6)

Осма стъпка

И всенак, гори това послушание от любов е непоносима задача. Никой не може послушен на Бога със собствени сили, колкото и силно да желаете това. Той е Този, Който ни дава сила: „Зашто Бог е, Който, според благоволието Си, действува във вас и да желаете това и да го изработвате.“ (Фил. 2:13)

Спасението е напълно от Бога, а не от човешки дела. Бог е Този, Който извършва всичко.

Ние трябва да откликваме и да приемаме дела, които Той върши и да Му позволим във всеки един момент да работи в нас. И в резултат на това Бог ни присажда ново сърце, което Го поставя в центъра на живота. Иисус нарича това - новорождение и заявява, че без него не можем да отидем на небето. „Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство.“ (Йоан 3:3)

ПОКАЯНИЕТО

„Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас - това е дар от Бога; не чрез дела, за да не се похвали никой.“ (Ефесяни. 2:8-9)

Колкото и странно да ни се струва, в много християнски църкви в това число и в евангелските, все по-рядко срещаме истинския смисъл на така известната дума „покаяние“. Едно кратко преживяване ли е покаянието и еднократно състояние на духа ли е то? Имаме ли по-честа нужда от изповед пред Спасителя? Наставляваме ли по-младите християни за тази библейска скръб по Бога, като свидетелство за истинско покаяние? Дали не сме престанали да изобличаваме греха?

Родна сестра на вярата

От християнски издания четеам за спасени хора в следствие на евангелизации, посещение на училища, болници, затвори. Мнозина от тях, след слушане на някоя друга проповед, излизат напред, за да получат „спасение“, без да са изпитали дълбоко в себе си въздействието на Святия Дух. Иисус Христос никога не е предлагал спасение без пълно покаяние. Безспорно има много искрено покаяли се хора изпитали дълбока печал и скръб по Бога, когато Той ги е докоснал чрез Словото и Святия Дух. Днес хората много бързо се превръщат във вярващи. Не е ли покаянието родна сестра на вярата?

Има текстове в Библията, които се нуждаят от по-сериозно изследване и тълкуване.

В Евангелието на Марка Христос казва на Своите ученици: „Който повярва и се кръс-

ти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.“ (Марк 16:16)

„Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покайт се и повярвайте в благовестието.“ (Марк 1:15)

На друго място Той говори за Своята мисия на земята:

„Иисус им каза: Могат ли сватбарите да жалеят, докато е с тях младоженецът? Ще дойде обаче, време, когато младоженецът ще им се отнеме; и тогава ще постят.“ (Матей 9:15)

В превода от гръцки „метаноя“ означава - да изпитам съжаление за греха си против Бога и да променя живота си. И не просто съжалението, а истинската скръб и печал са спътниците, които водят до покаянието. От една страна това е осъзнаването на греха и ненавист към него, а от друга - страх от Бога, праведност и дори благоговение.

Апостол Павел проповядващ за покаянието не само сред невярващите, но и сред повярвалите християни в Коринт имаха изобилни благословения и слушаха силни проповеди. Но продължавайки да процъфтява, грехът съпъства вярващите. За това апостолът беше разтревожен. Той се опасяваше: „Защото се боя да не би, като дойда, да не ви намеря такива, каквито ви желая, и вие да ме намерите такъв, какъвто не ме желаете; и да не би да има между вас раздори, завист, гняв, партизанщина, клюкарство, шушука-

ния, големеене, бъркотии.“ (2. Кор. 12:20)

Той се боеше, че светиите там продължаваха да грешат; живееха в нечистота, в плътски по-желания, в блудство и нямаха покаяние. Тревогата му беше основателна.

Като че ли нищо не се е променило и днес в местните ни църкви. Чувствителността към изобличението и нуждата от покаяние липсват. Липсва в евангелските ни църкви наставлението за тази библейска скръб по Бога като свидетелство за искрено покаяние. Явно не сме в състояние да изработим в своята плът. Защото кораво е човешкото сърце, а със сърце човек вярва.

Покаянието е първата стъпка в живота на вярващия. Ако тази основа не бъде поставена както трябва, целият градеж по-нататък ще бъде нетранен, нестабилен и ние няма да можем да устояваме на изпитанията. „Бог, прочее, без да държи бележка за времената на невежеството, сега заповядва на всички човеци навсякъде да се покаят.“ (ДА 17:30)

Нека се спрем на няколко важни момента свързани с покаянието. Вече разбрахме, че първата дума в Евангелието е ПОКАЙТЕ СЕ! Втората е ПОВЯРВАЙ!

„Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покайт се и повярвайте в благовестието.“ (Марк 1:15)

В наше време продължаваме

да срещаме погрешни схващания относно покаянието. То не е осъждане за грех. Осъждението (в началото) предхождаше покаянието.

„И тогава рече Господ: Духът който съм му дал не ще владее вечно в человека; в службата си той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години.“ (Битие 6:3)

„След няколко дни Феликс доиде с жена си Друсилия, която беше юдейка и прати да повикат Павла, от когото слуша за вярата в Христа Иисуса. И когато той говореше за правда, за себеобуздание и за бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: За сега си иди; и когато намеря време, ще те повикам.“ (ДА 24:24-25)

Покаянието НЕ е поправление, т.е. да обърнем нова страница в живота си.

То не е интелектуална вяра, чрез която човек чрез разума си приема и обработва редица вярвания и доктрини, но в живота му не настъпва никаква промяна, такава вяра е мъртва.

„Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят. Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е безплодна?“ (Яков 2:19-20)

Безспорно човешкият разум е склонен да признае, че безкрайно много неща надхвърлят възможностите му, докато „Божият разум е неизследим“, казва пророк Исаия. Ето защо разумът трябва да коленичи пред вярата. Вярващият не умува върху Словото Божие и не стига до вярата в следствие на разсъждения, нито търси потвърждения за вярата си от науката. НИКОЙ НЕ МОЖЕ ДА ДОЙДЕ ДО

ИСТИНСКО ПОКАЯНИЕ ОСВЕН ЧРЕЗ ИЗОБЛИЧЕНИЕ ОТ СВЯТИЯ ДУХ

„А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви води във всяка истина; защото няма да говори от Себе Си, а каквото чуе, това ще говори и ще ви извести идващите неща. Той Мене ще прослави, защото от Мое то ще взема и ще ви известява. Всичко, което има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето ще взема и ще ви известява.“

(Йоан 16:13-15)

А по-горе Христос предупреждава: „Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благост е назначена да те води към покаяние?“ (Римл 2:4)

В Библията се говори за плодовете на покаянието

Ако има покаяние (корен), ще има и външни белези (плодове). Тези плодове могат да се видят, когато човек изпитва скръб, подобна на Божията по ради греха:

„Сега се радвам не заради наскърбяването ви, а заради това, че наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже вие бяхте наскърбени по Бога, така че да не претърпите никаква вреда от нас. Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, за което не съжаляваш; но скръбта на свeta докарва смърт. Защото вижте, това, че се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи у вас, каква защита, какво негодувание, какъв страх, какъв копнеж, каква ревност, какво наказание! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо.“ (2. Коринтиани 7:9-11)

А също, когато изповядва греха си, защото: „Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“ (1. Йоан 1:9)

Друг плод на покаянието е изоставянето на греха: „Който крие престъпленията си няма да успее, а който ги изповядва и оставя ще намери милост.“ (Притчи 28:13)

Бог беше в непрекъснато очакване израиляните да се отвърнат от нечестивите си дела и „Тогава, като си спомните нечестивите си постъпки и недобрите си дела, ще се отвратите сами от себе си пред очите си поради беззаконията си и поради мерзостите си. Не ради вас правя Аз това, казва Господ Иеова, нека ви бъде известно. Засрамете се и се смутете поради постъпките си, доколи Израилев! Така казва Господ Иеова: В деня, когато ви очистя от всичките ви беззакония, ще направя и да се наследят градовете, и запустелите места ще се съградят.“ (Езекил 36:31-33)

Друг плод е възстановяване на сторената неправда:

„Господ още говори на Моисей, казвайки: Ако някой съгреши и направи престъпление против Господа, като изльже близкия си за нещо поверено нему, или за залог, или чрез грабеж, или като онеправдае близкия си; или намери изгубено нещо и изльже за него, като се закълне лъжливо; в каквото и да било нещо съгреши той между всички ония неща, които прави човек та с тях съгрешава, тогава, ако е съгрешил и е виновен, нека повърне това, което е вземал с грабеж, или това, което е придобил с неправда, или повереното нему нещо, или изгубеното нещо, което е намерил, или какво да е нещо за което се е заклел лъжливо; нека го повърне напълно и му притури една пета; в деня когато се намери виновен, нека го даде на онзи, на когото принадлежи. При свещеника нека принесе Господу при-

носа си за престъпление, овен от стадото без недостатък, до статчен, според твоята оценка, в принос за престъпление; и свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа, и ще му се прости за какво да било от всичко, което е сторил, чрез което е виновен.“ (Левит 6:1-7)

Евангелист Лука пише: „А Захарий стана и каза на Господа: „Господи, ето давам половината от имота си на бедните; и ако някак съм ограбил някого несправедливо, връщам му четворно.“ (Лука 19:8)

Без проявяването на тези плодове не може да има истинско дълбоко покаяние; трайна, последователна и спасителна вяра, последвана от водно и духовно кръщение.

„Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.“ (Йоан 3:5-6)

Кръщението във вода не е просто символично действие, както в някои църкви, а истинско духовно преживяване в Христовата смърт:

„И така, ние бяхме погребани с Него чрез кръщение в смъртта, така че, както Христос беше възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот. Защото, ако сме съединени заедно чрез смърт, подобна на Неговата, ще се съединим и чрез възкресение (подобно на Неговото); като знаем това, че нашият стар човек беше разпнат с Него, за да се унищожи тялото на греха, за да не робуваме вече на греха.

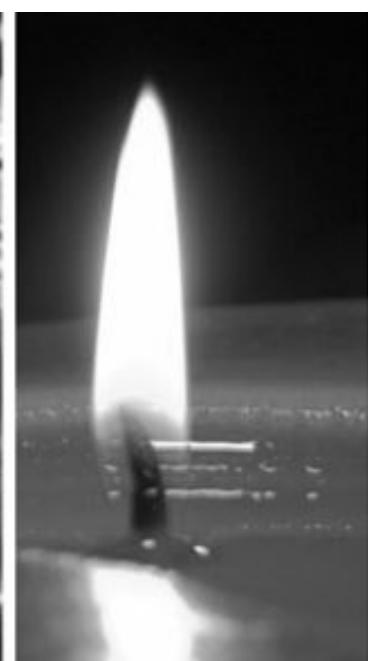
Така и вие считайте себе си мъртви за греха, а живи за Бога в Христос Исус, нашия Господ.“ (Римл. 6:3-5; 11).

Възкресение на духовното естество:

„И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, где седи Христос отдясно на Бога.“ (Кол. 3:1)

След искреното покаяние за греха, вярата в Исус и кръщението ние приемаме този дар - спасение, като се идентифицираме преди това в Христовата смърт, погребение и възкресение.

Когато покаянието извърши своето предназначение Светият Дух ни отвежда по-нататък -

да носим благата вест на други, да ходим с вяра, по Дух, а не по плът и да имаме плода на Духа.

„А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, вярност, кротост, себеобуздание; против такива няма закон. А които са Иисус Христови, разпнали са плътта заедно със страстите и похотите й. Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим.“ (Гал. 5:22-25)

Предупреждение към църквите

Сам Господ се обръща към църквата Христова в Откровение 2-ра и 3-ти глави. Християните в църквата в Ефес живееха с вяра, ненавиждаха греха, отхвърляха лъжливите доктрини, устояваха на изпитанията, обичаха Бога с цяло сърце и му служеха. Иисус каза на Ефесяните: „Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов.“ (Откр. 2:4)

Сякаш им казваше: „Внимавайте, огънят ви угасва. Някога вие се обичахте повече, но сексите теготите си един на друг, търсехте погиващите в този свят, а сега сте доволни, седите, хвалите Бога, слушате проповеди, но не сте такива, каквито бяхте.“

Христос продължава: „И така, спомни си откъде си паднал и се покай, и върши първите си дела; ако ли не, ще дойда при тебе (скоро) и ще вдигна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш.“ (ст. 4-5) Т.е. „Спомнете си как идвахте в Моя дом винаги жадни за Словото Ми, бяхте едно, а днес като че ли ви стигат само часовете в неделната сутрин.“

Господ наставлява людете си да вършат първите си дела, да се върнат в онова състояние, в което са били първоначално, когато са Го възлюбили. Накрая следва предупреж-

дението:

За никого не е тайна, че както у нас, така и в много други държави в дейността на църквите, особено по отношение на благовестието има отстъпление от християнството. Много църкви са затворени, много светилници са угаснали - Духът Господен се е отеглил! Ние виждаме, че в посланието до Ефесяните не се отправяше осъждение към Невястата, но Господ имаше нещо против светилника. Светлината там се беше замъглила. Нищо не можеше да убегне от зоркото око на Онзи, който ходеше между Седемте златни светилника.

В другите църкви също имаше проблеми. В Смирна имаше страдания поради вярата, но Христос ги насырчаваше: „Не се страхувай от това, кое то ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще хвърли някои от вас в тъмница, за да бъдете изпитани, и ще имате скръб десет дни. Бъди верен до смърт и Аз ще ти дам венеца на живота.“ (Откр 2:10)

Поради учението на Валаам има николаити в църквата в Пергам и тя се нуждаеше от покаяние

„Затова покай се; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще воювам против тях с меча, който излиза от устата Ми.“ (Откр.2:16)

В Тиатир вярващите имаха дела, добро служение и все още любов: „Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и пръльга Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох й време да се покае, но не иска да се покае от блудството си.“

Духът на Езавел е форма на силен дух, притежаващ характеристики на изкусно лъжепророчество. Духът на Езавел и днес атакува истинското про-

роческо служение толкова важно за последното време. Имитирали чрез „лъжлив дух“ истинските пророци, той прави уязвими вярващите в църквите. Още Христос предупреждаваше: „Внимавайте да не ви заблуди някой...“

Апостолите също предупреждаваха вярващите в посланиета си. Необходимо е да знаем, че религиозния дух се стреми да замени Святия Дух, като източник на духовен живот. Затова апостолите увещават да изпитваме себе си, дали сме във вярата и да изпитваме духовете, дали са от Бога. Има нещо много тревожно, когато стигнем до последната фаза обрисуваща състоянието на църквата в края на земната й история. Там не виждаме и по-мен от покаяние и изкупление. Положението е безнадеждно, Бог е на вратата.

„Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.“ (Откр. 3:20)

Думите му не са: „имам това против тебе“, те са „ще те повърна из устата Си.“ (Откр 3:16) Тонът на Христос е безкомпромисен. „Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш.“ (Откр.3:19)

Предупреждението към всички църкви е „Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.“

В откровението на Йоан Господ е адресирал предупрежденията конкретно към църквите в Ефес, Смирна, Пергам, Тиатир, Сардис, Филаделфия и Лаодикия.

Приети в Божието семейство

Вярата е личен въпрос между Бога и човека, чрез покаянието и кръщението той бива свързан с Иисуса и бива приет

в Божието семейство, т.е. става член на Христовата църква.

„И вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Иисуса Христа.“ (1. Петр. 2:5)

Ето какво иска Бог - всяка част да бъде поставена под абсолютното ръководство на Главата - Христос и всеки да бъде воден от Святия Дух и от Словото, за да ходи в истината. Духовния растеж на новопоявлявания не е само растеж в знание, но порастване в Него: „...но, действуващи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос.“ (Еф. 4:15)

„Тъй като ние, ако и да сме мнозина, сме един хляб, едно тяло, понеже всички в единия хляб участвуваме.“ (1. Кор. 10:17)

Христос и днес обича своята Невяста и се грижи за нея, за да я освети, като я е очистил с водно умиване чрез словото, за да я представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде света и непорочна. (Ефесяни 5:26-27)

Исус обича църквата и предаде Себе Си за нея, но любовта му не отменя никаква заповед или предупреждение от Новия Завет. Исус виждаше бъдещето на църквата, лъжеученията, небиблейските доктрини, разцепленията, противоречащи на Словото. Христос вижда и днешната църква, затова нека всеки намери свое място в тялото и да дава плод, като учи другите. Това е ролята на Евангелието - да чуят всички благата вест и чрез искрено покаяние и вяра в Господа да бъдат духовно разпознати и новородени.

Мир с Бога

„И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Иисус Христос.“ (Римл.5:1)

Юридическото примире настъпва, когато враждуващият човек открие, че бог отдавна е сключил мир с грешниците. Човек е в мир със себе си, когато живее според Библията:

„Много мир имат ония, които обичат Твоя закон, и за тях няма спънки та да га се препъват.“ (Псалом 119:165)

Белег на зрелия вярващ е умението да запази духовно спокойствие, когато около него бушува бурия: „Не се беспокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Иисуса.“ (Фил. 4:6-7)

Ключовият момент е благодарността:

„Зная и в осъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сут, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в осъдност. За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.“ (Фил. 4:12,13)

Да живеем в мир с Бога, в мир със себе си, в мир с обстоятелствата - това е вътрешна пълнота на удовлетворения човек. Този мир е явен знак за действието на Бога в живота ни.

К.У.

РАЗБИРАНЕ НА БИБЛИЯТА

В много домове Библията заема място на икона с малка практическа стойност.

Едно проучване свидетелства, че когато били запитани: Коя книга ви е повлияла най-много в живота? повечето хора отговорили - Библията, но само 35 % са я чели и по-малко от 13 %, я четели всекидневно. Хората почитат Библията, но не я четат. Макар че не срещаме никакви външни пречки за четенето на Библията, като например закона на забрана или финансово ограничения, срещаме вътрешни бариери всеки ден. Ето осем пречки, които не ни дават възможност да разбираме най-важната книга и няколко начина да ги отстраним

Пречка 1: ВРЕМЕ

Нямам време за четене! Но ние имаме време, стига да се организираме. За една година прочитаме над 1000 документа, формуляра, бележки, 100 вестника, 30 списания.

Половината от книгите на Библията могат да бъдат прочетени за 1 час и 45 минути.

Чети по една глава всеки ден и за 1 месец ще си прочел Притчи (31 гл.)

Пречка 2: ИНЕРЦИЯТА

Нямам представа откъде да започна. Попитай твои приятели, които четат Библията или попитай коя е любимата му книга.

Пречка 3: ОБЪРКВАНЕ

Просто не разбираам Библията. Мнозина считат Библията за технически справочник по християнство. Намерете най-разбираемият за вас превод на Библията - напр. Издателство Верен.

Пречка 4: СКУКА

Библията е отегчителна. Бог е складирал в Би-

блията толкова различни жанрове (Историята на Рут, приключенията на Йона; конфликтите в Съсии; разказите за Иисус Навиев; скандалите в Царе - Давид и Витцаве; измамата, покварата в Деянията на апостолите 5 глава; ако изпитваш влечење към биографии, чети Матей, Марк, Лука, Йоан)

Пречка 5: НЕПРИЛОЖИМОСТ

Не виждам как Библията може да се приложи към моя живот. Божието Слово предлага практически съвети касаещи ежедневието - 1. Коринтийци 13 глава.

Пречка 6: ЦЪРКВАТА

Нали слушам в църквата, когато се чете Библията, това е достатъчно. Библията е пътна карта за живота.

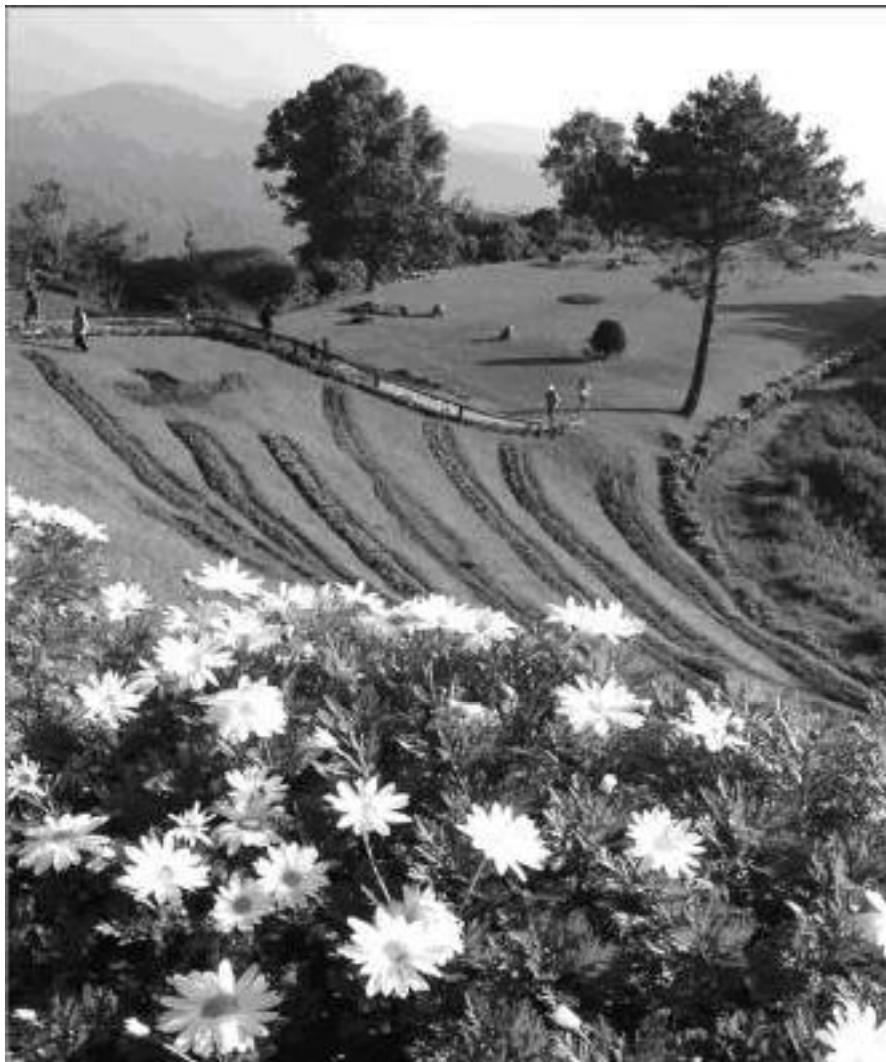
Пречка 7: НЕГАТИВНИЯ БАГАЖ

Мнозина свързват Библията със сухи богослужения, лицеизмерни събрания, безчувствени християни от миналото.

Пречка 8: ДИСКОМФОРТ

Библията ме кара да се чувствам неудобно. „Заштото Божието слово е живо, дейтелно, по-острото от всеки меч остьр и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирива помислите и намеренията на сърцето.“ (Евреи 4:12)

Четејки Библията сме изправени пред тежки истини за самите себе си. Статистиката сочи, че днес всеки има поне две Библии в дома си. Не се лишавай от тази ценна книга, вземи я още днес в ръцете си и я чети!

Въведение

Най-краткото резюме на проповедта на планината, можем да намерим в средата: „Но първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:33). Трябва да подредите наново енергията и приоритетите си, да ги насочите към нещата, към които Бог проявява интерес. Стремете се към Божия вид справедливост, към Неговия вид добрина. Ако правите това, няма да се налага да се притеснявате за нещо друго, защото то ще Ви е дадено вече. Много дъръзки думи, които са на 100% истинни. Единственият начин, по който може да докажете, че са истински, ако в действително действате според тях. С голямо въодушевление виждам, че някои от Вас са

поставили вече Божиите приоритети над интересите си. Те предприемат посока, в която печеленето на ученици е Ваш приоритет. Тези от Вас, които действат по този начин преживяват в действителност това, което е казал Иисус. Божият вид справедливост е съвсем различна от човешката. Човешката може да създаде евентуално закони и да се опита да ги спазва, като последното обикновено не е особено сполучливо. Това е най-доброто, което може да покаже. Но Иисус идва с един нов вид благост, със Собствената си, с която ни дарява щедро. В тази част от проповедта на планината, Той ни дава една представа за една личност, в която Той ще ни преобрази и какъв вид справедливост би извирала от нас,

Матей 5:27-37:

Доброта

„Чули сте, че е било казано: ‘Не прелюбодействал с нея в сърцето ти и я хвърли от себе си; защото по-

Още е било казано: ‘Който напуска освен поради прелюбодейство, грешка. Още сте чули, че е било казано: ‘Когато казвам никак да не се кълнете - на Ерусалим, защото е град на величие или член. Но говорът ви да бъде

ако продължим да Му се доверяваме и да следваме начина на живот.

Най-доброто, което нашите закони могат да издействат е забраната на убийството. Но Иисус идва и предава на всичко това една нова посока. Той поглежда на сърцето и казва, че там е мястото, където се на мира лоста, който трябва да се задейства. Ние трябва да разберем колко ценни са хората. Святия Дух трябва да заживее в нас, да изрита навън гнева, пренебрежението и злонамереността. По време на този процес ще бъдете променени отвътре. Вътрешното Ви естество ще стане чисто, а външното Ви държание ще се погрижи само за себе си.

Днес Иисус се обръща към някои други ситуации от ежедневния живот. Той ни посочва тук три житейски ситуации, в които биваме изкушени да третираме хората като обекти. Иисус лично никога не се отнасял така към който и да е било. Той знаеше колко ценни са хората и че заслужават респект. И та-

О да ни идва отвътре, част 2

‘е прелюбодействай.’ Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е си. Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и го хвърли от себе си; защото по-добре е за ти, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкала. И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я – добре е за тебе да погине една от частите ти, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкала. Снес жена си, нека й даде разводно писмо.’ А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, прави я да прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства. Но на древните: ‘Не нарушавай клетвата си, но изпълнявай клетвите си пред Господа.’ Но Аз ви казвам, че и в небето, защото то е престол на Бога; нито в земята, защото е Негово подножие; нито в Царствия Цар. Нито в главата си да се кълнеш, защото не можеш да направиш нито един косъм бял пера: ‘Да, да!; Не, не!’; а каквото е повече от това, е от лукавия.”

ка, ядрото на размислите ни гласи: един зрял, верен ученик на Христа не се отнася към никой като с обект. Мисията на църквата е насочена към това да помогне на хората да се развият в зрели, напълно функциониращи, верни ученици на Иисус. Учениците, които не се държат подобно на Христос, са изключително незрели.

Този принцип е заложен в три примера от ежедневието ни, които Иисус описва в този пасаж. Всеки от примерите е нещо, с което всеки от нас се сблъсква. Два от примерите се отнасят до брака, което обаче не означава, че не важат за не-обвързаните. Заложените в тези примери принципи важат за всички, независимо дали са обвързани или не.

1. Ако се чувствате привлечени от някой, за който не е Ваш съпруг.

От последната статия разбрахме как трябва да се държим според Иисус в ситуации с хора, които ни объркват. Той ни показва закона от Стария завет,

който забранява само убийството. Но Иисус изпълни този закон като не само забранявайки убийството, но ни и заповядва да обичаме активно тези хора, които ни объркват; да търсим помирение с всеки, с който сме се спречкали. За Иисус залага на това да ни превърне в хора, за които това е нещо естествено. Това не са ли добри новини. Са Иисус прави същото по отношение на един друг въпрос: страсти, желаниято на плътта. В едно проучване като основни проблеми за обществото ни са изведени секса и насилието. И така, Иисус обръща вниманието ни именно към тези два проблема. Както в случая с убийството, Той първо ни посочва стария път, по който трябва да се отнасяме към тези неща - десетте Божии заповеди, дадени в Стария Завет. Освен това, Той извежда закона: „Не прелюбодействай.“ Ако чувствате сексуално влечеие към човек, за който не сте оженени, не се оставяйте на страстите си. Това е опасна граница, която е добре ни-

кой да не прекрачва. Ако обаче някой я прекрачеше, то той трябва да бъде убит с камъни. Но Иисус не проявява интерес и към хора, които в мислите си прелюбодействат, а въздържат тялото си от делото, за което разума им бленува. Той желае хора, които са изключително верни на съпруга си. Бог желае хора, които не се отнасят към останалите като със сексуални обекти. Бог желае хора, които са добри от вътре на вън, точно какъвто е и Той самия. Старият път трябва да избягва сексуалните отношения. Иисус замества този стар път с един нов. Той насочва вниманието на сърцето ни към следното: Не развивайте сладострастие. Ако усетите, че изпитвате сексуално влечеие към човек, който не е Ваш съпруг, то вземете решение мислите Ви да не отиват в тази посока. Не допускайте във Вас да живеят фантазии, защото разумът Ви ще намери начин да изживее тези блянове. Този път е повече от една обикновена заповед. Иисус го използва, за

да преобрази сърцето Ви, което да стане подобно на Него-вото. С промяната на сърцето Ви, избягването на страстните желания и прелюбодействието ще се превърнат в естествен начин на живот - такъв, какъвто го желаете. И още веднъж, този житейски път се основава на принципа, че основата на всички наши взаимоотношения с другите хора е това, че те са ценни. Добре е да избягвате страстите, защото хората не са обекти, които съществуват за Ваше удоволствие. Поради това, не третирайте хората като обекти, нито като обекти на размислите си.

Това е истински шамар за културата ни. Тази култура днес демонстрира с всичко, че хората са обекти, съществуващи за удоволствието на някой друг. Правилото, което е завладяло медиите и рекламиите е много просто: „Сексът прода-ва.“ И то е вярно. Рекламната индустрия знае, че с това може да контролира вниманието и поведението на хората. Ако оставите разума си на подобни неща, то те непременно ще Ви контролират. Иисус казва, каквото и да трябва да направим, за да избегнем тези системи, то е добре да го направим.

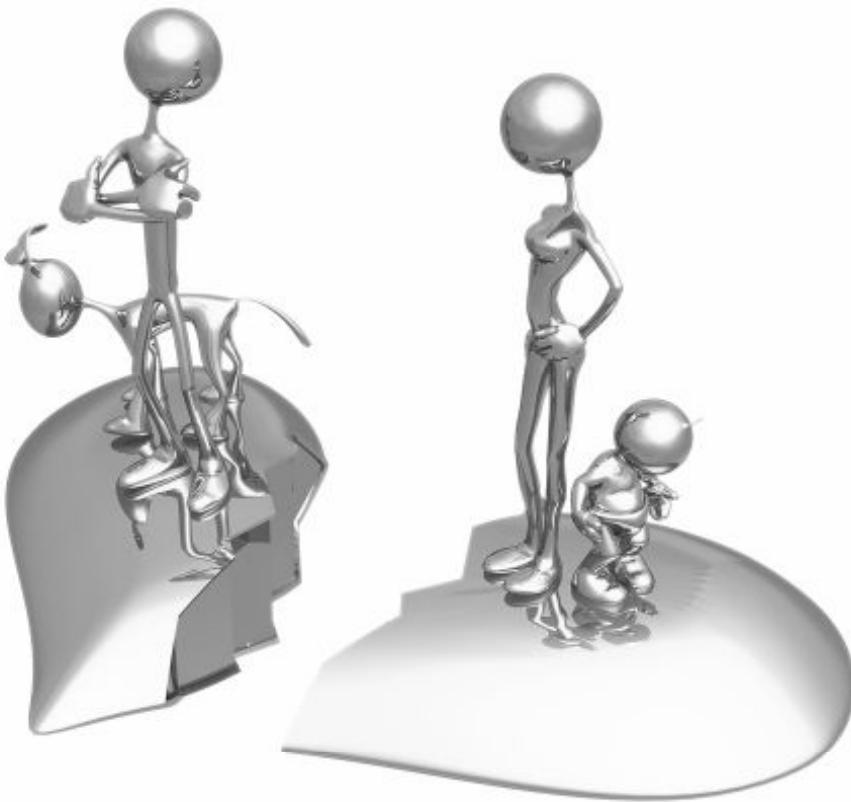
„Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и го хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине една от частите ти, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкала.“ (Матей 5:29-30)

Направете всичко, което е необходимо, за да се разделите с нещата, които предизвикват у Вас страст. Честно казано, Иисус преувеличава тук, за да направи нещата много ясни. Едва ли някой би се освободил от страстите си, ако в действителност извади едното си око?! Не, съвсем не. Страстите се възбуджат и живеят в сърцето на человека. Тук откриваме добър пример за това, което в действителност е важно за Иисус, когато ни дава заповеди. Той не се радва да ни възлага заповеди и забрани, но се интересува от състоянието на сърцето ни, което би могло да доведе до извършването на определени дела. Иисус подчертава колко важно е да избягваме страстите, защото те могат да разрушат живота ни.

Тук често се допуска грешка със заповедите на Иисус. Хората смятат, че ако следват заповедите на Христос, ще постигнат праведност. Но нещата стоят по друг начин. Вие не може-

те да постигнете сами праведност. Тя е абсолютен, стопроцентов подарък от Бог. За целта можете да прочетете Римляни 7 и 8 глава. Въпреки това има хора, които мислят така. Нека видим един пример. Да приемем, че Вие сте успели през целия си живот да избегнете прелюбодействието. Това еднозначно означава, че сте спазили тази заповед. Но праведността на функционира така. Вие все още бихте били един окаян грешник, който не заслужава нищо друго, освен да бъде отделен от Бог, защото праведността, която Бог ни дарява, не може да се опише с достатъчно закони, които да обхванат напълно как трябва да се държим във всички ситуации. Това, което ни остава е изпълнението на закона чрез самия Иисус. Той е праведен. Можете да постигнете праведност само, ако всеки ден Иисус живее във Вас, ако Ви поучава и Ви помага да станете човек, който живее различно. Можем да погледнем живота

Му тук на земята и да го следваме. Ние имаме Исусовото учение, като проповедта на планината, в която ни дава пояснения и примери, за да разберем какво представлява този вид милост. Имаме и обобщението на Божията най-голяма заповед: „Обичай Бог и близния си.“ Тя обхваща всички заповеди, дори тези от Новия завет. Ако се доверите на Христос, то Той ще Ви промени отвътре. Вашата задача е да Му се доверите, да Му позволите да Ви покаже как да си държите, за да станете нов човек. Ако се концентрирате върху това, да станете нов човек. Ако се концентрирате само върху това да спазвате големия списък от заповеди, то ще се разминнете с реалността. Когато разглеждате проповедта на планината, то е добре да разберете и контекста. Там се представя идеята за праведността, но не се дава изчерпателен списък от това, което трябва да направим, за да я постигнем. Против

сто такъв списък не съществува.

Исус дойде, за да Ви направи нов човек. В този пример Той ни показва, че ще ни направи хора, които обичат и респектират другите. Той ще ни научи да гледаме на другите като на Божии чада и така да избягваме порочните мисли и представи за тях. Това надминава закона. Това означава пълна вътрешна промяна.

Исус ни показва какво да правим с гнева си. Той ни научи как да се справяме със секуларните страсти, а сега преминаваме към ситуация, която също се среща много често:

2. Когато сте нещастни със съпруга си.

Ако имате приятели, при които единия или другия изпитва желанието да развърже връзката си. Това важи за брак, приятелства, в работата и ситуации на работното място. Това важи за всякакви взаимоотношения. Исус говори тук за бра-

ка, но принципа обхваща и други житейски ситуации. Дори да не сте обвързани, то не спирайте да четете.

Тук отново виждаме как се разрешавали тези въпроси в Стария завет и как Иисус гледа на тях. В тази система, един мъж е имал правото, когато е бил недоволен от съпругата си да й даде разводно писмо, с което официално е бил разведен. За нея е било важно да има такова разводно писмо, в противен случай е можела да бъде убита с камъни поради прелюбодейство, ако след това има взаимоотношения с друг мъж. Естествено жената не е можела да изисква развод, без значение колко жесток или страшен е бил брака за нея. Закона просто не е предвиджал такива случаи. Само мъжете са можели да искат развод. Закона предвижда обаче това разводно писмо за жената, което да я предпази от пълна разруха след развода. Той и дава възможността да се омъжи отново. Този закон е бил в полза на разведената жена. А сега Иисус изпълнява този закон, като го замества с нещо ново.

„А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен поради прелюбодейство, прави я да прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства.“ (Матей 5:32)

Исус е видял по какъв начин са били малтретирани жените в тази система. Той виждаше, че мъжете се отнасяха с жените като обекти. Той се обръщаше директно към мъжете, които третираха жените като секуларни обекти. Така Той ни показва нов път: Няма развод, какъвто е бил практикуван тогава. Той преобръща цялата система на „разводното пис-

мо“. Той въвежда своето правило - „без развод“. На други места казва, че развода понякога не може да се избегне, защото ние сме паднали същества. Той казва, че прелюбодейството е основателна причина за развод. В посланията си Павел разширява значението на верността. Нека да разгледаме това по-подробно. Подобните на Христа хора не се отдават на страстите си, защото знаят, че хората не са обекти, които съществуват за задоволяването на сексуалните желания. Освен това подобните на Христос хора не се развеждат поради преляла чаша, защото знаят че хората не могат да бъдат захвърляни просто така. Греховното човешко сърце желае да използва хората и да ги захвърли. Иисус виждаше хората, които постъпват по този начин с брака. Така не може да продължават нещата, каза Той. Хората са много поценни, отколкото Вие се отнасяте към тях. Ако не схванете това, то никога няма да схванете Бог и никога няма да сте в състояние да бъдете част от служението в Божието царство.

Този принцип може да се приложи в ситуации, които далече надхвърлят разводите. Винаги, когато става дума за злоупотреба и захвърляне на човек, става дума за грех. Всяка романтична връзка може да попадне в този капан. Аз съм самотен и искам да се уговоря с този човек. А в момента, в който се появи някой по-добър, аз ще го зарежа и ще продължа. Не, Иисус ка-

зва, че не можем да ползваме хората толкова лекомислено и след това да ги считаме за бракувани вещи. Хората са ценни. Ако си играете със сърцето на човек, то внимавайте много добре. Това се отнася не само за романтичните връзки. Взаимоотношенията на работните места, особено тези между работодател и работник са също застрашени да попаднат в този капан. Колко от нас са преживявали това, че са си изпълнявали задълженията, но един ден работодателя решава, че не сме му потребни повече и ни отстранява като бракувана стока? Това също наранява, нали? Ако заемате ръководна позиция и Ви се налага да освободите Вас служите, то внимавайте много, когато го правите. Може да е някой, който трябва да плаща големи сметки, често е някой, който изхранва цялото семейство. Един добобоязлив работодател би освободил служителя си, само ако това в действителност се налага. Би следвало да обез-

печите този човек, за да може да преодолее периода, в който ще си намери нова работа. Припомните си това, че основната причина не е само основанието, което позволява развода. Това засяга само повърхността от онова, което Иисус казва. Основното е, че Иисус променя сърцето Ви до такава степен да знаете, че хората са ценни и трябва да се обхождат с подобаващ респект към тях. В посланията на Павел виждаме, че ранната църква трябваше да приложи този принцип в живота на християните, които все още притежаваха роби. Павел ги поучаваше да се отнасят с робите си добре, не като с предмети, а като с хора. Това за времето си означаваше истинска революция. С течение на времето християните стигнаха до извода, че поробването на един човек е нечовешко отношение. И така до днес света се развива в посока, в която почти не съществуват роби. В Библията няма закон, който да забранява по-

робването, но принципите, които Иисус ни даде ни преобразяват по един естествен начин. Поради това, не закона е важен, а изпълнението му.

Иисус ни разкрива още един пример, с който ние се отнасяме към другите като с обекти.

„Още сте чули, че е било казано на древните: ‘Не наруша вай клетвата си, но изпълнявай клетвите си пред Господа.’ Но Аз ви казвам никак да не се кълнете.“ (Матей 5:33)

Възможно е да Ви отблъснете това, че нещо толкова малко заема толкова важна роля в проповедта на планината. Но ако се вгледате по-отблизо ще видите, че Иисус взема един ежедневен въпрос, за да изрази колко важно е за отношенията ни с другите хора. Около 6 години живях в Ню Джърси и там хората си имаха редица особености, за които няма да се впускам в подробности, но ще Ви упомена една. Когато някой кажеше нещо, не му отнемаше и минута, докато не залепи едно: „Заклевам ти се пред Бог“, към него. Те смятаха, че това предава особена тежест на казаното от тях. Защо го правят? За да им повярва съответният човек. Това е един вид, по който може да се манипулират хората. Именно към такъв вид ситуации се обръща Иисус:

3. Ако искате някой да повярва на казаното от Вас:

„Още сте чули, че е било казано на древните: ‘Не наруша вай клетвата си, но изпълнявай клетвите си пред Господа.’“

Това е стария начин. Ако искате някой да Ви повярва, то е трявало да се закълнете в Бога. По-добре е било да се уверите, че казвате истината. Когато хората са се заклевали, то е трявало да спазят клетвата

си, иначе са изпадали в тежка ситуация. Но как стоят нещата сега. Иисус идва с нов начин: „Но Аз ви казвам никак да не се кълнете.“ Казвайте нещата такива каквито са или не са. Не се опитвайте да манипулирате хората с думите си. Не упражнявайте вербална манипулация? Защо? Защото хората не са обекти за манипулация. Те не са и обекти за удоволствие. Те не са вещи за бракуване. Те не са обекти, които можете да ползвате или прилагате според желанията си.

Когато разговаряте с някой и се опитвате да го убедите в нещо, то просто говорете истината. Изложете добре аргументите си и оставете човека сам да реши. Не се опитвайте да промените волята му като ползвате изрази като: „Заклевавам ти се в Бога, че това е вярно!“ Не обвързвайте Бога с неща, с които Той няма нищо общо. Нито се заклевавайте в гроба на починалите си роднини. Те нямат нищо общо с това.

Ако това е начина, по който общувате с хората около Вас, то имате проблем.

Не си играйте на шах с хората, това е принципа на дявола как той борави с нас, за да изпълняваме намеренията му. Но Бог не действа така. Бог ни оставя да вземем решенията си сами, дори и лошите. Той желае да ползвате разума и мнението си във всички области от живота. Той никога не е манипулирал хората, нито ще го направи. Иисус не поднасяше само сладки слова на хората, които го следваха и слушаха, за да изпълнят това, за което той беше дошъл. Ако в действителност желаете да следвате Христос, то и Вие, подобно на Него, няма да манипулирате останалите.

Това, което трябва да направите. Развийте РЕСПЕКТ пред останалите хора. Ето някои полезни съвета за целта:

- Пазете очите и ушите си. Медиите ни подвеждат да разглеждаме хората като сексуални обекти. Просто изключете.

- Молете се за хората, на които бихте могли да навредите. Ако заемате главна позиция, то не я използвайте, за да бракувате хората. Тук спадат служите, съпрузи, деца, хора, с по-никоско положение от Вашето или такива, за които Вашето мнение за тях е много важно. Молете се Бог да Ви даде мъдрост и ги уважавайте.

- Постарайте се един ден да не говорите. Езикът е основния инструмент на човека, за да манипулира хората. Ако направите това упражнение ще установите, колко често искате да използвате езика си, за да контролирате другите. Колкото по-често го правите, толкова по-добре ще владеете езика си, когато сте изкушени да манипулирате околните.

Това е евангелието:

Христос дойде, за да води перфектен, праведен живот като човек и да ни подари праведност, за да имаме възможността да живеем вечно с Него. Когато Ви поучава и води в ежедневните Ви взаимоотношения с хората, Той ви помага да разопаковате този подарък и в действителност да опитате Неговата праведност, която ще извира от вътре от Вас. Този дар е прекрасен.

Не го оставяйте неразопакован. Търсете Иисус и праведността му. В Него ще намерите уважение и любов към хората около Вас. □

АКО СИНЪТ ВИ ОСВОБОДИ

„И така, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.“ (Йоан 8:36)

Свобода проектирана от Бога

„А в онези дни излезе заповед от кесаря Август да се направи преброяване на целия свят. Това беше първото преброяване, откакто Квириний управляваши Сирия. И всички отиваха да се записват, всеку в своя град.

И Йосиф от Галилея, от град Назарет, отиде в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем, защото беше от дома и рода на Давид, да се запише с Мария, която беше сгодена за него и очакваше дете. И когато бяха там, навършиха се дните ѝ да роди.“ (Лука 2:1-6)

Докато Цезар владееше, събираще данъци, издаваше заповеди и господстваше над територията си, Мария - слугиня на Бога, смилено даде на света неговия най-смирен слуга. В смиренето се намира богатството на свобода за служба. Контрастът между управлението на Христос и на Антихриста е огромен, както Исус каза: „Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях и големите им властуващи над тях. Но между вас няма да бъде така; а който иска да стане велик между вас, ще ви бъде служител.“ (Матей 20:25-26)

След като беше представено обобщение на Завета в Изход 20 - 23 глава след запечатването му в Изход 24, в Изход 25 виждаме Мойсей на плани-

ната, където дава наставления. Бог каза на Израел да съберат гарения, за да Му построят място за пребиваване, за да може да обитава между тях. Бог искаше да обитава сред хората, които имат сърца на слуги. Самият Спасител, като водач и служител на Израел изпълняващ песента, която Мойсей и Израел пяха след разделянето на морето на гъве.

„Господ е сила моя, песен моя. И стана ми Спасител; Той ми е Бог, и ще Го прославя, бащиният ми Бог, и ще Го превъзвиша.“ (Изход 15:2)

Израел беше освободен от Египет, за да се наслаждава на присъствието на Бога посрещ тях. В доверяваша се зависимост от Него, те щяха да получат много повече, отколкото чрез всичките си оплаквания. Въпреки, че имаше шатър за срещане Изход 33:7 преди построяването на светилището се превърна в пълно откровение на Христос, като ги хранеше и напътстваше.

Те вече знаеха за закона на съботата: „И тъй, туриха го настрана до утрото, както заповяда Мойсей, и не се усмърся, нито се намери червей в него. Тогава Мойсей им каза: Яжте това днес, защото днес е събота Господу; днес няма да го намерите на полето. Шест дена ще го събирате; но седмият ден е събота, в нея няма да се намира. Обаче някои от людете излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха. Тогава рече Господ на Мои-

сия: До кога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми? Вижте, понеже Господ Ви дава съботата, затова на шестия ден Ви даде хляб за гва дена. Седеме, всеки на мястото си; на седмия ден никой да не излиза от мястото. И тъй, людете си отпочиваха на седмия ден.“ (Изход 16:24-30) - когато им беше дадена манна. Те вече знаеха за жертвата и за даренията от дните на техните праотци.

„И Ной издигна олтар на Господа; и взе от всяко чисто животно и от всяка чиста птица, та ги принесе за всеизгаряния на олтара; ... и рече Бог: Вземи сега единствения си син, когото любиш, сина си Исаака, та иди в местността Мория и принеси го там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа.“ (Битие 8:20; 22:2)

Те можеха да кажат: „Ние вече знаем достатъчно“. Вместо това те построиха светилището доброволно и с материали, които имаха. На всички, които дошли да работят доброволно, Бог даде умения - за Веселеил и Елиав. „... и изпълни го с Божия дух, в мъдрост, в разум, в знание и във всянакво изкуство.“ (Изход 31:3)

Сега в църквата има различни дарби, служби и резултат от тях (1. Коринтиани 12).

„В Него казвам, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени на това според намерението на Бога, Който действува във всичко по решението на Своята воля.“ (Ефесяни 1:11)

Той е свободен, самоопределил и действа според собственото си съвършенство. Ние бяхме създадени в този образ, като притежаващи моралната свобода за вземане на нашите собствени решения на послушание или бунт. Въпреки, че Бог има възможността да се намесва и често прави това, Той ни помага да видим последиците от делата си.

След деня, в който Адам направи своя избор ние следваме неговия пример.

Първият му избор да не се подчини, бе последван от втори, да потули истината и да обвини някой друг. Той предпочете да бъде преднамерено невеж относно отговорностите, които Бог му даде. Това е представено добре в Посланието на Павел до Римляните 1:18-23:

„Зашто Божият гняв се открива от небето спрещу всяко безбожие и неправда на човечите, които помискат истината чрез неправда; понеже това, което е възможно да се знае за Бога, на тях е известно, защото Бог им го изяви. Понеже

от създането на света, което е невидимо у Него - Вечната Му сила и божественост, - се вижда ясно, разбирамо от творенията; така че човечите са без извинение. Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; а се извратиха в своите мъдрания и безумното им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, те глупееха.“

Няма свобода в измамата или в потъпкането на истината.

Изход 40:33: „И постави двора около скнията и олтара, и окачи покривката на дворния вход. Така Моисей свърши делото.“ Тук виждаме, че Моисей и Израел бяха завършили делото си и Божието присъствие бъде сред тях. Нищо не бе оставено на въображението на Моисей.

Исус изговаряше думи на изцеление, увеличаваше хляба - направи всичко по волята на Отца

„Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши... Много нещо имам да говоря и да съдя за Вас; но Този, Който Мe е пратил, e истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света.“ (Йоан 5:19; 8:26)

Исус завърши службата Си, като каза: „Свърши се“ (Йоан 19:30)

Павел можа да каже „попрището свърших...“ (2. Тим. 4:7)

Когато седмият ангел иззвири с тръбата си „тайната на Бог ще бъде изпълнена“ (Омкр. 10:7)

Хората имат нужда от насырчение

„Внимавай на службата, която си приел от Господа, да я изпълниш.“ (Кол. 4:17)

Светилището беше завършено според указанието, които Бог даде на Моисей (Изход 25:9; 26:30) То беше копие на неща от небето.

„И така, беше необходимо образите на небесните неща да се очистват с тези жертвии, а съмите небесни неща - с жертвии, по-добри от тях.“ (Евреи 9:23) Така и ние ще бъдем завършени, когато станем подобни на Христос. „Свърши се“ трябва да бъде проектирано от Бога или свободата ще загине. Бог искаше Израел да разбере дълбочината, дължината, височината и ширината на Христовата любов, която надминава познанието, с което те ще искат да се изпълни в цялата пълнота - ТОВА Е СВОБОДА.

Увереност в спасението

„Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот.“ (1. Йоан 5:13)

Забележете, че тук не пише да можете, евентуално, може би по някакъв начин да се надявате. Казва се „да знаете“, че имате вечен живот. В това първо послание на Йоан думата „знаете“ се среща над 30 пъти. Обърнете внимание на следните твърдения:

„И по това знаем, че сме Го познали, ако пазим заповедите Му.“ (1. Йоан 2:3)

„Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме братята. Който не обича, стои в смърт.“ (1. Йоан 3:14)

„И който пази неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него: и по това познаваме, че той пребъдва в нас, по Духа, който ни е дал.“ (1. Йоан 3:24)

„От това ще познаем, че сме от истината, и ще успокоим сърцето си пред Него.“ (1. Йоан 3:19)

„По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, защото ни е дал от Духа Си..“ (1. Йоан 4:13)

Разбира се, че е вярно, че „Не всеки, който Ми казва: ‘Господи! Господи!', ще влезе в небесното царство, а който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата.“ (Матей 7:21)

Да, някои, които сега се пре-

дставят за вярващи и общуват с християни ще бъдат отхвърлени от Господа. „И тъй, по плодовете им ще ги познаете.“ (Матей 7:20)

„Подвизавайте се да влезете през тясната врата; защото ви казвам: мнозина ще се старат да влязат и няма да могат. След като стане домакинът и затвори вратата и вие, като останете навън и започнете да хлопате на вратата и да казвате: ‘Господи, отвори'; Той в отговор ще ви каже: ‘Не ви зная откъде сте'. Тогава ще почнете да казвате: ‘Ядохме и пихме пред Теб и по нашите улици си поучавал'. А Той ще рече: ‘Казвам ви, не ви зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда'.“ (Лука 13:24-27)

Но ако някой е преживял истинско духовно новорождение и „в Него и вие, като чухте словото на истината - благовестието на вашето спасение - и като повярвахте в Него, бяхте запечатани с обещания Свети Дух“ (Ефесяни 1:13) - и ако този факт личи в живота му „Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос.“ (1. Йоан 2:6) - този вярващ може да има радостната увереност, че отсега притежава вечен живот.

„Но не се срамувам, защото зная в Кого съм повярвал и съм уверен, че Той е силен да опази до онзи ден онова, кое-

то съм Му поверил.“ (2. Тим. 1:12)

„Понеже съм уверен, че нико съм смърт, нико живот, нико ангели, нико власти, нико настоящи, нико бъдещи неща, нико сили, нико височина, нико дълбочина, нико кое да било друго създание ще може да ни отльчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.“ (Римл. 8:38-39)

Увереността може да се определи като доверие или състояние на сигурност. Увереността в спасението е доверието или сигурността, които един християнин има в собственото си спасение (вечен живот). Увереността в спасението е факт, който почива на сигурното божествено свидетелство, че ние сме в правилна връзка с Бога.

Трима свидетели за увереността на вярващия

Бог е дал на вярващия трима свидетели, които потвърждават отношението му към Бога и върху, които той трябва да изгради своята сигурност.

1. Божието слово. Това е най-силното свидетелство. Точно както нашето спасение е основано върху вярата в Божието Слово.

„И Аврам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда.“ (Битие 15:6)

„Защото, ако изповядаш с

устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава и с уста прави изповед и се спасява.“ (Римл. 10:9-10)

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине никој един, който вярва в Него, но да има вечен живот... Който вярва в Сина, има вечен живот; а който не вярва в Сина, няма да види живот, но Божият гняв остава върху него.“ (Йоан 3:16, 36)

„... онези, които са вършили добро, ще възкръснат за живот; а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждение.“ (Йоан 5:29)

Нашето спасение се основава на факта, че имаме Божия Син, а не на определено чувство

„И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и този живот е в Неговия Син. Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот.“ (1. Йоан 5:11-12)

В Писанието никъде не се говори за никакво чувство, че

човек е спасен. Когато се явим пред Господ Исус, имаме Неговата дума, че няма да ни изпъди.

„Всичко, което Ми дава Отец, ще дойде при Мен и който дойде при Мене, никога няма да го изпъда...“ (Йоан 6:37)

2. Обективна външна промяна.

Разбойникът на кръста е имал много ограничена възможност да живее за Христос, но все пак той открыто изповядвал вярата си и е порицал другия разбойник..

„А другият в отговор го смъмри, като каза: „Дори от Бога ли не се боиш, ты, който си под същото осъждение? И ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото за това, което сме вършили; а Този не е направил нищо лошо.“ И каза: „(Господи) Исусе, спомни си за мене, когато дойдеш в Царството Си“. А (Исус) му рече: „Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая“.“ (Лука 23:40-43)

Въпреки това има християни, които водят пълтски живот. Писанието доказва нашата човешка неспособност да се спра-

вим

„Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда. По това знаем, че сме в Него. Който казва, че преъбъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос. Възлюбени, не ви пиша нова заповед, а стара заповед, която сте имали от началото. Старата заповед е словото, което сте чули.“ (1. Йоан 1:9; 2:7-8)

Това не е позволение да грешим.

Следните места от Библията са тест за наличието на Божествен живот у человека:

- изповядване на Христос

„Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава и с уста прави изповед и се спасява.“ (Римл. 10:9-10)

- добри дела

„Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли вярата да го

спаси? Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна, и някой от вас им каже: „Идете си с мир; дано бъдете стоплени и нахранени!“, а не им дадете потребното за тялото, каква полза? Така и врата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва. Но някой ще рече: „Ти имаш вяра, а пък аз имам дела; ако можеш, покажи ми врата си без дела и аз ще ти покажа врата си от моите дела.“ Ти вярваш, че Бог е един; добре правиш; и бесовете вярват и треперят. Обаче искаш ли да познаеш, о, суетни човече, че врата без дела е мъртва? Авраам, нашият баща, не се ли оправда чрез дела, като принесе сина си Исаак на жертвеника? Ти виждаш, че врата действа-ше заедно с неговите дела и че чрез делата врата стана съвършена. И се изпълни Писанието, което казва: „Авраам повярва в Бога и това му се вмени за правда“ и беше наречен „Божий приятел“. Виждате, че човек се оправдава чрез дела, а не само чрез вяра. Така също и блудницата Раав не се ли оправда чрез дела, като прие съгледвачите и ги изпрати по друг път? Защото, както тялото без духа е мъртво, така и врата без дела е мъртва.“ (Яков 2:14-26)

- послушание спрямо Словото

„Който казва: „Познавам Го“, а заповедите Му не пази, лжец е и истината не е в него. Но който пази словото Му, Божията любов в него наистина е съвършена. По това знаем, че сме в Него.“ (1. Йоан 2:4-5)

- да мразим света и греха

„Не любете света, нито как-

вото е в света. Ако някой обича света, любовта на Отца не е в него.“ (1. Йоан 2:15)

- да практикуваме правда „Дечица, никой да не ви заблуждава! Който върши правда, е праведен, както и Той е праведен. Който върши грех, е от дявола; защото дяволът съгрешава от началото. Затова се яви Божият Син - за да унищожи делата на дявола. Никой, който е роден от Бога, не върши грех, защото Неговият родиши живее в него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога. По това се разпознават Божиите деца и дяволските деца: никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не обича брат си.“ (1. Йоан 3:7-10)

- да се пазим от греха „А делата на пътта са явни. Те са: блудство, нечистота, разпътство, идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пиянства, пирувания и други подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство.“ (Галатяни 5:21)

- да любим братята „Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме братята. Който не обича, стои в смърт.“ (1. Йоан 3:14)

- да признаваме божествеността

„Никой, който върви напред и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; този, който пребъдва в Христовото учение, той има и Отца, и Сина.“ (2. Йоан 9)

- готовност да изповядваме греховети си

„Ако речем, че нямаме грех, лъжем себе си и истината не е в нас. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“ (1. Йоан 1:8-9)

3. Вътрешно свидетелство. То е най-слабо от трите свидетелства, защото човек може да се самоизмами. Следните места от Библията са тест за наличието на Божествен живот у человека.

- Свидетелството на Святия Дух заедно с нашия дух: „Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии чада.“ (Римл . 8:16)

- вече нямаме съзнание за греховете като за неизкупена вина: „В противен случай биха престанали да ги принасят, защото тези, които ги принасят, веднъж очистени, не биха имали вече никакво съзнание за грехове.“ (Евреи 10:2)

- скръб, когато съгрешим: „Когато мълчах, овехтяха kostите ми от охкането ми всеки ден; понеже денем и нощем ръката Ти тежеше върху мене, влагата ми се обърна на лятна суша. Признах греха си пред Тебе, и беззаконието си не скрих; рекох: Ще изповядам Господу престъпленията си; и Ти прости вината на греха ми.“ (Псалом 32:3-5)

- начинът на живот е променен. Ние чувстваме, че Бог чува молитвите ни, загрижени сме за изгубените, имаме потребност от Божието Слово.

Когато викам, послушай ме, Боже на правдата ми;

Когато бях в утеснение, Ти ми даде простор;

Смили се за мене и послушай молитвата ми.

Човешки синове,

до кога ще обръщате славата ми в безчестие?

До кога ще обичате суета и ще търсите лъжа?

Но знайте, че Господ е отдал за Себе Си Своя угодник;

Господ ще слуша, когато викам към Него.

Треперете и не съгрешавайте;

Размишлявайте в сърцата си на леглата си и мълчете.

Принасяйте жертви на правда,

И надявайте се на Господа.

Мнозина думат: Кой ще ни покаже доброто?

Господи, издигни над нас светлостта на лицето Си.

Турил си в сърцето ми радост.

По-голяма от тяхната,

когато им се умножава житото и виното.

Спокойно ще легна и ще спя,

Заштото Ти, Господи,

в самотия ме правиш да живея в безопасност.

Псалом 4

ЧЕСТИТА НОВАТА 2017 година!